

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2014 r. – Hispavima przeciwko Komisji**(Sprawa T-514/14)**

(2014/C 303/57)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Hispavima, SL (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Ward, A. Barba i J. Torrecilla, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w niej istnienie pomocy państwa i nakazała jej odzyskanie od inwestorów AIE;
- tytułem żądania ewentualnego, uwzględnienie przedstawionych argumentów i uznanie za bezskuteczny zawarty w art. 4.1 *in fine* nakaz odzyskania rzekomej pomocy jako sprzeczny z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że nakaz odzyskania pomocy nie może zostać skierowany wcześniej niż publikacja w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 21 września 2011 r. decyzji o wszczęciu postępowania; ponadto, przyjęcie istnienia po stronie spełniających obiektywne warunki AIE podlegających ochronie uzasadnionych oczekiwań odnośnie ulg podatkowych, które zostały zakwestionowane przed opublikowaniem w Dz.U. UE decyzji z 2006 r.;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 2 tej decyzji i uznanie za niezgodną z prawem zaproponowaną w jej pkt 263 i 167 metodologię określania rzekomej korzyści, której wartość winni zwrócić inwestorzy i której wartość winna zostać ze względu na pewne nieuwzględnione okoliczności obniżona;
- stwierdzenie nieważności art. 4.1 zaskarżonej decyzji ze względu na to, że przyjmując go Komisja ewidentnie przekroczyła przysługujące jej uprawnienia, gdyż przewiduje on wypłatę inwestorom odszkodowania w przypadku, gdy ustanowione w ramach systemu podatkowego stosowanego do niektórych umów leasingu finansowego, zwanego również hiszpańskim systemem leasingu podatkowego, ulgi podatkowe zostaną uznane za pomoc państwa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzuty powołane już w sprawach T-401/14 Duro Felguera/Komisja, T-700/13; Bankia/Komisja i T-500/14, Derivados del Flúor/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2014 r. – Grupo Morera & Vallejo y DSA przeciwko Komisji**(Sprawa T-519/14)**

(2014/C 303/58)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sewilla, Hiszpania), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez i G. Canalejo Lasarte, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w niej istnienie pomocy państwa i nakazała jej odzyskanie od inwestorów;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 4.1 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja wskazała w nich tych inwestorów AIE jako beneficjentów pomocy, którzy winni dokonać jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, uznanie za bezskuteczny skierowany do inwestorów zawarty w art. 4.1 *in fine* nakaz odzyskania pomocy jako sprzeczny z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że nakaz odzyskania pomocy nie może zostać skierowany wcześniej niż nastąpiła publikacja decyzji o wszczęciu postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji i uznanie za niezgodną z prawem zaproponowaną w jej pkt 263 i 167 metodologię określania rzekomej korzyści, której wartość winni zwrócić inwestorzy i której wartość winna zostać ze względu na pewne wartości obniżona;
- stwierdzenie nieważności art. 4.1 zaskarżonej decyzji dotyczącego „zakazu przenoszenia ciężaru odzyskania pomocy na inne podmioty” ze względu na to, że zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności zawieranych z podmiotami trzecimi postanowień umownych w przedmiocie kwot, jakie inwestorzy winni zwrócić państwu hiszpańskiemu, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione w tej sprawie są podobne do tych podniesionych już w sprawach T-401/14, Duro Felguera/Komisja, T-700/13, Bankia/Komisja i T-500/14, Derivados del Flúor/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2014 r. – bd breyton-design przeciwko OHIM (RACE GTP)

(Sprawa T-520/14)

(2014/C 303/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: bd breyton-design GmbH (Stockach, Deutschland) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 1230/2013 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.